

Sygn. akt IVU 902/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Janiszewska-Ziołek

Protokolant st. sekr. sądowy Marzenna Śliwa

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2013 r. w Toruniu

sprawy **M. T. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek odwołania M. T. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 4 marca 2013 r. nr (...). (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nakazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T. wsząć postępowanie administracyjne w przedmiocie rozpatrzenia wniosku M. T. (1) z 14 lutego 2013 r. o umorzenie należności składkowych na podstawie ustawy z 9 listopada 2012 r.

/-/SSO Joanna Janiszewska-Ziołek

IV U 902/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 marca 2013 r., nr (...). (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. – powołując się na przepisy art. 61a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000, nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 83b ust. 1 i art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585 ze zm.) – odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie wniosku M. T. (1) z dnia 14 lutego 2013 r. o umorzenie należności na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) figurujących na koncie rozliczeniowym o danych identyfikacyjnych NIP 554 213 12 67.

Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona nie figuruje w systemie (...) jako osoba prowadząca działalność gospodarczą rozliczaną w/wym. numerem NIP. Ubezpieczona była natomiast współnikiem spółki cywilnej PW (...), posługującej się nr NIP 956 204 25 34. Spółka ta, wraz z chwilą jej rozwiązania, utraciła możliwość występowania w obrocie prawnym, zaś osoby będące jej współnikami utraciły legitymację do dokonywania czynności w jej imieniu. Co więcej osoby te zostały w świetle ustawy Ordynacja podatkowa zaliczone kategorii osób trzecich, nie mogą być traktowane jako następcy prawni. Konsekwencją powyższego jest niemożliwość złożenia przez nie wniosku o

umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek, wynikających z działalności spółki; koniecznym jest uprzednie wydanie decyzji w przedmiocie przeniesienia odpowiedzialności w ramach procedury przewidzianej w art. 108 i art. 115 ustawy Ordynacja podatkowa. Dopiero wówczas, zdaniem organu rentowego, osoby te nabędą prawo do wystąpienia z wnioskiem o umorzenie należności jako wymienione w art. 2 ust. 1 podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności, tj. jako spadkobierca lub osoba trzecia, jeżeli w zakresie tych zobowiązań ZUS wydał decyzję o ich odpowiedzialności. Aktualnie ubezpieczona nie jest uprawniona do zgłoszenia wniosku w trybie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. W konsekwencji organ rentowy, zgodnie z art. 61a § 1 k.p.a., zobowiązany był do odmowy wszczęcia postępowania, o czym stosownie do art. 83b ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych orzeczono w formie decyzji.

W odwołaniu od powyższej decyzji M. T. (1) wniosła o jej uchylenie oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżonej decyzji zarzuciła naruszenie art. 28 i art. 61a § 1 k.p.a., art. 1 ust. 1 pkt 1 i art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) oraz art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. nr 137, poz. 887) poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie.

Wnioskodawczyni nie zgodziła się z oceną organu rentowego, iż nie jest stroną postępowania, co narusza art. 28 k.p.a. przyznający status strony postępowania każdemu, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Wnioskodawczyni wskazała w tym kontekście, iż do 2009 r. wspólnicy spółek cywilnych mieli możliwość zgłaszania się do ZUS i dokonywania rozliczeń składek jak płatnicy zarówno pod NIP-em osobistym wspólników jak i NIP-em spółki. Ustawa z 9 listopada 2012 r. ustalająca warunki umorzenia należności składkowych nie dokonuje jakiegokolwiek rozróżnienia na osoby które prowadziły działalność w formie spółki cywilnej. W art. 1 ust. 2 ustawy wyraźnie wymieniono, że w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wniosek o umorzenie składa płatnik składek; w katalogu tym nie ma spółki cywilnej ani jej wspólników, co nakazuje przyjąć, iż wspólnicy takich spółek zobowiązani są składać wnioski o umorzenie składek jako osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą (art. 6 ust. 1 pkt 5 w/wym. ustawy). Wnioskodawczyni zwróciła również uwagę na niekonsekwencję organu rentowego, który uprzednio, w latach 2010-2011, kierował do niej pisma jako strony, tj. osoby prowadzącej działalność gospodarczą i wydawał decyzje (ustalającą należności z tytułu składek), zaś aktualnie, w postępowaniu o umorzenie tych należności, odmawia legitymacji do złożenia wniosku. Takie postępowanie organu rentowego, w ocenie wnioskodawczyni, należy uznać za jawne naruszenie prawa oraz elementarnych zasad logiki.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w skarżonej decyzji.

W piśmie procesowym z dnia 18 czerwca 2013 r. M. T. (1) oświadczyła, iż wniosek o umorzenie należności składkowych dotyczy okresu od 25 kwietnia 2005 r. do 15 sierpnia 2005 r.

Sąd ustalił co następuje:

Od dnia 7 maja 2002 r. M. T. (1) prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) s.c. Wnioskodawczyni była zarejestrowana w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy D. pod nr (...) oraz posługiwała się numerem NIP 554 213 12 67. (...) s.c. posługiwała się numerem NIP 956 204 25 34.

Działalność gospodarczą wnioskodawczyni prowadziła do 15 sierpnia 2005 r., kiedy to dokonała wyrejestrowania z ewidencji działalności gospodarczej.

Przedsiębiorstwo (...) s.c. istnieje do chwili obecnej, jej aktualnymi wspólnikami są M. T. (2) i F. T..

/dowód: zaświadczenie k. 1 akt rentowych, dane z GUS k. 3 akt rentowych, informacja z (...) k. 22

Z tytułu prowadzonej działalności wnioskodawczyni była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jako wspólnik PW (...) s.c. od 1 października 2004 r. do 16 sierpnia 2005 r. Wnioskodawczyni rozliczała się w ramach spółki pod numerem NIP 956 204 25 34. Nie rozliczała się w ramach indywidualnego konta pod numerem NIP 554 213 12 67.

/okoliczności bezsporne, a nadto pisma k. 24, 56 /

Decyzją z dnia 23 maja 2011 r. (...) Oddział w T. stwierdził, iż M. T. (1) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym : emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu w okresie od 25 kwietnia 2005 r. do 15 sierpnia 2005 r.

W decyzji wskazano dane płatnika składek – NIP 554 213 12 67.

/okoliczność bezsporna, a nadto decyzja k. 9-10

W konsekwencji powyższej decyzji na koncie rozliczeniowym wnioskodawczyni powstała zaległość z tytułu składek na ubezpieczenia za okres od 04/2005 do 08/2005.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 14 lutego 2013 r. M. T. (1) wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o umorzenie zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wraz z odsetkami powołując na ustawę z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą. Celem identyfikacji wnioskodawczyni podała nr NIP 956 204 25 34.

Pismo wpłynęło do organu rentowego w dniu 25 lutego 2013 r.

/okoliczności bezsporne, a nadto wniosek k. 2 akt rentowych/

Rozpoznając powyższy wniosek skarżoną decyzją z dnia 4 marca 2013 r. (...) Oddział w T. odmówił wszczęcia postępowania w przedmiocie należności figurujących na koncie rozliczeniowym o danych identyfikacyjnych NIP 554 213 12 67 wskazując, iż M. T. (1) nie jest stroną postępowania w sprawie.

/okoliczności bezsporne, a nadto decyzja k. 5-6 akt rentowych/

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i został ustalony na podstawie dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania i zawartej w załączonych aktach rentowych. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, gdyż były jasne, pełne, rzetelne, a nadto żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i mocy dowodowej, nie budziły one także wątpliwości Sądu, pozwalając w pełni potwierdzić stanowiska stron w zakresie podstawy faktycznej sporu.

Spór ten miał charakter prawny sprowadzający się do ustalenia czy wnioskodawczyni jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej jest uprawniona do wystąpienia z wnioskami o umorzenie należności składkowych w trybie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551). Organ rentowy odmówił wszczęcia postępowania w tym zakresie powołując się z jednej strony na brak figurowania wnioskodawczyni w systemie (...) pod numerem wskazanym we wniosku numerem NIP 554 213 12 67, a z drugiej na brak legitymacji wnioskodawczyni do występowania z przedmiotowym wnioskiem jako wspólnik PW (...) s.c.

Stanowisko organu rentowego należało uznać za błędne, świadczące o nieznanomości zasad podlegania ubezpieczeniom społecznym osób będących wspólnikami spółek cywilnych oraz przykładające nadmierną i

nieuzasadnioną wagę do kwestii technicznych, w kontekście których należy rozpatrywać posługiwanie się określonym numerem NIP.

Odnosząc się najpierw do pierwszej z tych kwestii podkreślić należało, iż – jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy (uzasadnienie do wyroku z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 296/07) – ubezpieczeniu społecznemu podlega indywidualna działalność gospodarcza, nawet gdy ubezpieczony prowadzi ją jako wspólnik spółki cywilnej, a nie działalność tej spółki. Powyższe wynika z faktu, iż spółka cywilna nie jest podmiotem prawnym, nie jest ani osobą prawną ani jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej, ale wyposażoną w zdolność prawną. W konsekwencji nie przysługuje jej w związku z tym również zdolność do czynności prawnych, zdolność sądowa ani procesowa (por. A. Kidyba (red.) Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część szczególna. Lex 2010). (...) spółki cywilnej jest tylko i wyłącznie wewnętrznym zobowiązaniem wspólników (umową) i z braku podmiotowości prawnej nie prowadzi działalności gospodarczej. Spółka cywilna nie jest przedsiębiorcą; działalność gospodarczą prowadzą jej wspólnicy i z tego tytułu podlegają ubezpieczeniom społecznym – art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 209, poz. 1585 ze zm.). (...) spółki cywilnej ma więc własny, indywidualny tytuł do ubezpieczenia jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą. Ubezpieczeniu społecznemu nie podlega uczestnictwo w spółce cywilnej, lecz prowadzenie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

M. T. (1) w okresie od 7 maja 2002 r. do 15 sierpnia 2005 r. miała status przedsiębiorcy, prowadziła działalność gospodarczą zarejestrowaną w ewidencji działalności gospodarczej, i z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym. To ona, a nieprowadzona przez nią spółka cywilna miała status przedsiębiorcy wraz z łączącymi się z tym statusem prawami i obowiązkami, w tym wynikającymi z prawa ubezpieczeń społecznych.

Kwestia sposobu zgłoszenia do ubezpieczeń i rozliczania się z tytułu należnych składek ma z kolei charakter wtóry i techniczny. Zgodnie z art. 36 ust. 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoby podlegające ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej są zobowiązane do samodzielnego zgłoszenia się do tych ubezpieczeń. Osoby te, zobowiązane do opłacania składek na własne ubezpieczenia społeczne, są jednocześnie płatnikiem składek, zobowiązanym w momencie zgłoszenia do ubezpieczeń m. in. numeru NIP (art. 43 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Wyjaśnić w tym kontekście należy, iż osoby prowadzące działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, do 2009 r., tj. wprowadzenia zmian wywołanych wejściem w życie ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 209, poz. 1318), mogły rozliczać się w ZUS zarówno samodzielnie, pod własnym numerem NIP, jak i za pośrednictwem spółki, pod jej numerem NIP. Sam numer ma przy tym wyłącznie charakter identyfikujący dla celów podatkowych, płatników podatków i płatników składek; nie zmienia on charakteru prawnego podmiotu, któremu go nadano. Wybranie drugiej z możliwości nie przekreślało indywidualnego charakteru ubezpieczenia wspólników, ani też faktycznie ciążyących na nich obowiązków i uprawnień w tym zakresie albowiem spółka zgłoszona jako płatnik nadal jest „zbiorem” indywidualnych przedsiębiorców związanych umową spółki. Wskazanie spółki jako płatnika w tym kontekście ma znaczenie jedynie techniczne. Wnioskodawczyni wybrała drugą z powyższych możliwości, rozliczenie następowało z wykorzystaniem konta PW (...) s.c. W dalszym ciągu odnosiło się ono jednak do ubezpieczenia wnioskodawczyni jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, ze wszystkimi tego konsekwencjami, również w przełożeniu na wymogi ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551). Ustawa ta w art. 1 ust. 1 stanowi, iż na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, ze zm.):

1)która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2)innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Wnioskodawczyni – jako osoba legitymująca się powyższym statusem – była zatem uprawniona do wystąpienia z powyższym wnioskiem, samodzielnie, nie za pośrednictwem płatnika składek. Płatnik składek – zgodnie z art. 1 ust. 2 w/wym. ustawy – składa powyższy wniosek jedynie jeżeli osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki prawa handlowego, tj. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólnik spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej. Przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, niezależnie od tego z jakiego konta dochodziło w okresie objętym ustawą do rozliczenia jego składek, wniosek ten składa samodzielnie, bez pośrednictwa płatnika, który będąc spółką cywilną nie posiadającą osobowości prawnej nie jest złożenia takiego wniosku w ogóle upoważniony. Odmiennie ustalenia organu rentowego należało uznać zatem za całkowicie nieuzasadnione, zarówno z punktu widzenia charakterystyki spółki cywilnej, będącej jedynie zbiorem indywidualnie prowadzonych działalności gospodarczych przez poszczególnych jej wspólników (przedsiębiorców) jak i przyznanej im legitymacji do wystąpienia z wnioskami o umorzenie należności składkowych na podstawie cytowanej ustawy z dnia 9 listopada 2012 r.

Na marginesie zauważyć należało, na co słusznie zwróciła uwagę wnioskodawczyni, na niekonsekwencje organu rentowego, który stwierdzając w decyzji z dnia 23 maja 2011 r. obowiązki ubezpieczeniowe wnioskodawczyni z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w powyższej formie, pod numerem NIP spółki (554 213 12 67), aktualnie zaś, rozpoznając wniosek oparty na tej samej podstawie ubezpieczenia, twierdzi, iż wnioskodawczyni nie jest uprawniona do jego złożenia gdyż nie jest płatnikiem składek posługującym się w/wym. numerem NIP. Zupełnie nietrafnym był natomiast wywód organu rentowego na okoliczność uprzedniej konieczności wydania w stosunku do wnioskodawczyni decyzji o przeniesieniu odpowiedzialności za zobowiązania nieistniejącej już – zdaniem organu rentowego – spółki PW (...) s.c. w trybie ustawy Ordynacja podatkowa, tak aby zyskała ona legitymację do wystąpienia z wnioskiem o umorzenie należności składkowych na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. Przedmiotowa spółka nie została rozwiązana, nadal pozostaje w obrocie gospodarczym, zaś jej aktualnymi wspólnikami są M. T. (2) i F. T.. Organ rentowy sam przedłożył do Sądu aktualny wypis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w tym zakresie (k. 22-23 akt sądowych).

Na zakończenie, gwoli ścisłości Sąd zobowiązany był również wyjaśnić, iż niniejsza sprawa, mimo, iż ograniczająca się do kwestii proceduralnych i to w trybie procedury administracyjnej, wydana na „przedpolu” decyzji merytorycznej, podlegała rozpoznaniu w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych przed sądem powszechnym. Sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych należą do zakresu spraw cywilnych podlegających postępowaniu sądowemu według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (art. 1 k.p.c.). W tych sprawach właściwy jest sąd powszechny, z wyjątkiem spraw o przyznanie świadczenia w drodze wyjątku oraz o umorzenie należności (art. 83 u.s.u.s.). Odnosi się to także do decyzji wydanych na podstawie art. 83a ust. 2 u.s.u.s. i to bez względu na to, czy rozstrzygnięcie decyzji dotyczy kwestii formalnej (procesowej), czy istoty sprawy, także wówczas, gdy organ wydaje lub odmawia wydania rozstrzygnięcia na tej podstawie prawnej. Jeżeli bowiem określony rodzaj sprawy należy do zakresu spraw cywilnych, które objęte są właściwością sądu powszechnego, to w tych sprawach wyłączona jest właściwość sądów administracyjnych, a od decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach przysługuje odwołanie do sądu powszechnego, a nie skarga na decyzję do sądu administracyjnego (por. postanowienie NSA z dnia 11 stycznia 2012 r., (...), wyrok NSA z dnia 9 lutego 2012 r., (...)). Powyższe znajduje potwierdzenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r. (I UZP 3/10), posiadającej moc zasady prawnej, a w której Sąd Najwyższy przesądził, iż od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (organu rentowego) wydanej na podstawie art. 83a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w przedmiocie nieważności decyzji przysługuje odwołanie do właściwego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z powołanym przepisem decyzje ostateczne Zakładu, od których nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu, mogą być z urzędu przez Zakład uchylone, zmienione lub unieważnione, na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania

administracyjnego. Przepis ten pozwala zatem na weryfikację w postępowaniu administracyjnym ostatecznych decyzji administracyjnych wyłącznie z urzędu i wyłącznie, pod warunkiem że od takiej decyzji nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu powszechnego stosowanie do art. 83 ust. 2 ustawy. W niniejszej sprawie przesłanki te nie zostały spełnione, a zatem tutejszy Sąd był zobowiązany do merytorycznego rozpoznania decyzji wydanej w stosunku do wnioskodawczyni, niezależnie od jej proceduralnego charakteru, przy czym rozpoznanie należało ograniczyć (z uwagi na treść rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji) do przesądzenia, czy M. T. (1) ma przymiot strony w postępowaniu administracyjnym w rozumieniu art. 28 k.p.a.

Reasumując powyższe rozważania ustalić należało, iż M. T. (1) była w pełni uprawniona do wystąpienia z wnioskiem z dnia 14 lutego 2013 r. w przedmiocie umorzenia należności na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące działalność gospodarczą (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551). Wnioskodawczyni legitymuje się statusem strony w rozumieniu art. 28 k.p.a. jako osoba, której uprawnienia należy wywieść wprost z art. 1 ust. 1 w/wym. ustawy, tj. w spornym okresie była osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą podlegając z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym (por. wyrok NSA z dnia 19 stycznia 1995 r., I SA (...)). Organ rentowy jest zatem zobowiązany do jego merytorycznego rozpoznania i wydania stosownej decyzji. Kwestia treści tej decyzji w kontekście spełniania przez wnioskodawczynię merytorycznych przesłanek do umorzenia należności składkowych, pozostawała natomiast poza zakresem niniejszego postępowania; Sąd nie zajmował się oceną podniesionych przez strony rozliczeń w tym zakresie i ewentualnym uiszczeniem zaległości składkowych zgłoszonych przez wnioskodawczynię do umorzenia jako przedwczesnymi.

Uwzględniając odwołanie M. T. (1), Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i nakazał organowi rentowemu wszcząć postępowanie administracyjne w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 14 lutego 2013 r. o umorzenie należności składkowych w trybie ustawy z 9 listopada 2012 r., o czym orzeczono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sąd nie orzekł natomiast o kosztach postępowania z uwagi na brak ich poniesienia po stronie wnioskodawczyni.

Przewodnicząca

SSO Joanna Janiszewska-Ziołek